

§ 6.

De enkelte Hovedgaardseiere, hvem der er meddeelt Bevilling til at bortfælde Bøndergodset uden at tage Skattelettelsen i en vis begrændset Tid, ville for dette Tidsrum erholde Beløbet af den ved § 2 deres Hovedgaardstaxt paalagte Skatteforhøielse forlods hver Betalingsstermin affrevet i deres Skattebøger.

§ 7.

Af de, geistlige Embedsmænd beneficerede, Jorder og Tiende, m. v. ville Hartkornsskatter og øvrige Byrder for Fremtiden være at bære efter de almindelige Regler, i Overensstemmelse med Loven om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordeling af Bederlaget herfor, § 6, uden at det i § 4 ommeldte Bederlag derfor tilstaaes.

Hvad angaaer de, andre Beneficiarer end Geistligheden, tillagte Jorder med privilegeret Hartkorn, vil Beløbet af den forøgede Landkat aarligt blive godtgjort de nuværende Beneficiarer af Statskassen for deres Embedstid, forsaavidt Jorderne ei tilhøre en Commune eller Stiftelse, hvem denne Godtgjørelses Udredelse i saa Fald paaligger.

§ 8.

Det grevelige og friherrelige saakaldte Frihedshartkorn bortfalder uden Bederlag.

§ 9.

Bestdterne af Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser ansees med Hensyn til det for nævnte Bederlag som Eiere.

Hvor Eiendomsretten ved Arvefæste eller lignende Overdragelser er saaledes fordeelt, at Skattelettelsen hidtil er bleven deelt mellem de Lodtagne i Eiendomsretten, og altsaa den forøgede Skattebyrde nu i samme Forhold vil komme dem begge til Last, erhoder Enhver sin forholdsmaessige Andeel i Bederlagssummen for den ophævede Skattelettelse, hvilken Andeel Statskassen lader tilflyde Enhver især.

Er Eiendommen overdragen Andre til Brug, saaledes at Brugeren har at svare Skatterne eller nogen Deel af samme, har Eieren, uden at nogen ældre contractmaessig Bestemmelse deri skal kunne gjøre Forandring, selv at udrede den indtraadte Skatteforøgelse, saalænge Brugscontracten vedvarer.

De Obligationer, som for det omhandlede

Bederlag blive at udstede, kunne, naar vedkommende Panthavere fordrer det og derom betimelig gjøre Anmeldelse for Finantsministeriet (sefter § 10), ikke uden deres Samtykke udleveres til Eieren.

§ 10.

Det overlades til Finantsministeriet at give de særegne Forfrifter, som maatte blive fornødne, for at erholde Oplysning om, paa hvilke enkelte Eiendomme de foranstaaende Bestemmelser blive anvendelige, saavel som de fornødne specielle Regler angaaende, hvorledes det omhandlede Bederlag bliver at overgive til de Vedkommende, samt hvorledes alle senere Indsigelser og yderligere Erstatningsfordringer kunne ved Forelæggelsen af en passende Frist affjæres, m. v., Alt, for at denne Lovs Forfrifter kunne rigtigen komme til Udførelse.

§ 11.

Den særlige Repartition af de til Fourage for Landmilitair-Staten, Marschpenge for Landsoldaterne, samt Betaling for Kongelige Tjenestereiser fornødne Udgifter, saavel som Erlæggelsen af Skriverpenge til Amtsforvalterne og Dommer- og Striverkorn bortfalder fra 1ste Januar 1851 at regne, i Overensstemmelse med Loven om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger, og om Fordeling af Bederlaget herfor. Ligeledes bortfalder den i Forordningen af 28de Juli 1784 og senere Bestemmelser ommeldte Dplagsfourage.

§ 12.

I Henseende til Udredelse af Heste til Hærens Brug forholdes efter de særlige Lovbestemmelser herom.

§ 13.

Den til en vis Bestidelse af privilegeret Gods knyttede Jagtret paa Fælled er ophævet.

§ 14.

De Byrder, som vedkomme Betarbedet, Udelser til Skolevasenet, Kjørsler i communale og offentlige Diemed, Kirkers og Kirkegaardes Vedligeholdelse og nye Kirkegaardes Anlæg, og som hidtil for Størstedelen alene have paa hvilet det uprivilegerede Hartkorn, skulle ligeledes samt Skolelodders og Sognefogders Hartkorn derunder indbefattet. De paa Skolelodders Hartkorn faldende Byrder blive at udrede af